

Lynbecks!

Nykarleby 25 Juni 87.

Skade far min!

Helsingar från nattgäuset och
forsell och den hvita gäfveln
mellan träden! Här är så
svalt och gäst, intet hem jag
känner gör ett så rentvättat,
gäst och luftigt intryck som
detta vid fjärran hot norr.

Det blef g' af att skrifu strax
johu har varit här också,
och vi ha haft ständigt glän
både dag och natt, kan vi tro.
I dag har jag haft hufvudvärk
hella fm. och nu ligger stum
i sin tur! Bäst ändå, att vi
både göra undan det på en dag.
Vi ha redan träffat en hel mängd
gamla vänner, de voro här och

gratulerade "Johannes" i går efter
kyrkan. Morbror är så mäkta om
smått, så innerligen vänlig. Lådan
på hans bröst, som afstigit något,
kan jag märka & så till på 80-talet.
Morbror är mest tyst, då många
tala omkring honom. Andra tycks
finna sig utmärkt, tycker att
allt är så behagligt och skönt,
men den som märker henne,
märker nog en understön af
venid. Tårarna på Björkudden.
Gossarne ha alla tre varit
utmärkt snälla och trofna.
Johannes hjälpa godmodig beten
har varit obiskatta duktigt
åt honom. Mikael är så som
Elsa och Ingvis kände honom,
den lille Europeiska jargon
is märke i våra bar & dan
dunstat bort i hembyten.

Men är ^{dock} den bästa af dem,
barns ansvar i sitt sätt mot
morbror. Midsommarafton spet-
serade vi alla (utom morbror)
till Kartgröfors, der vi knöto i
rägen och klev upp på den höga
Stenen. Barn domsminnen.

För Sumr växte varit mest, märkt
nog; för mig det gröna hoppets
Gär. För John Frihedom och svart-
igula, inte så möjligt i Willman-
strand i sommar. Michaels var
alla precis lika långa, hvilket
också var ganska betecknande
han är en herre med jämvikt!
Sedan skuro vi också torf samtän-
ka i åbranten. Men det va-
rondt om maskar. John hittade
russin under sin första torfva,
kaffebönor under den andra om
en pepparkaka under den tredje.

Anna och jag blefvo högst benvärda
öfver att intet bekännande händes
under våra, då vi alla skurit i
förtroligt sällskap. Tatta bjöd
på kaffe, och så sågo vi den gran-
naste klara midsommarsdags-
rapp kl. 2. Det var utmärkt
trefligt. Sedan bar vädret också
vårt klart, men blåst. Led-
samt var att vi just på resan
skulle ha så rustigt sådant.
Det afseende från Seran måste
bli till beaktningen, det bli
annars alltför långt och man
är kantänka så efterfrågad.
Anna var så lyckad (Otur
hade hon också, som de
till sig med oförfärg i sin
locke i Rubens och hade
våldsamt trödvärk hela
natten i Wisnovesi, men glad

(25.6.1889)

var hon och mycket önsketägen
om att jag skulle säga till alla
skjutskallar att hon var svensk
ska och därför så stum.

Jag roade mig öfver förväntan
bra med fisken, en massa ^{och fisker}
gamla bandedsare och
fram, jag kom aldrig fast, men
naturligtvis blef konversationen
något inkräkt. Alla bus-
bon den sade sig väl komma
ihåg "professor" och hans "Klas-
spunn". Inte blef vi klädda
eller busade wägnar, men
ändå gick lilla första 100 mar-
ken på bitresan. Fåse om vi
ha vid att göra några Abster-
all på återvägen.

Greta har varit här och motta-
git sina hälsningar och alla
nyheter från B. udden. Hos

faster ha varit, hos Lasses
men ännu g' till Hudduäs.

Anna blef först baken öfver
Almas inbjudning: "Var god
hetsa på!" - Sagdt i den tväraste
Ton utan en förändring.

Faster gummor har i åsats
och L. så tung på benen. Jag
förde min Sandra konfektkäsk
från Tammfors till faster, han
höjra något smask här åt Lasses
barn. Midsommardagen voro
vi i Kyckan, som var så vackert
pyntad med grön bander och en
stor vit klja på altaret.

Kapellmästaren Hellman predikade
både bostöt och invoktadt. Tills
ens till sina nattvardens barn fick
han fram någon värme i orden.
och hvad kunde icke göras af en
Midsommarspredikan!

Den 26. Jag visste inte, går att post-
jonen far bara en gång om dagen till
stationen och att man således skall
skicka breven kl. 7 om morg. för att
affgå kl. 6! Värakta därför, mina
käraste, att vi fått vänta på första
brevet! I dag är Minnis födelse-
dag, och vi ha suppvaktat henne med
sång och gitarspel i morg. se!

Wack, älskade far, för det inne-
hållrika kortet i dag! Vi ha
varit på Brunnis kolmen och
målrat bitet, men det blåste, vi
skulle helst ha spejellugn på
sådana små idylliska punkter.
Hos Lasses i är vi i går e.m.

Vi ha funderat på en bestfärd
till Oravais skärgård nästa fre-
dag - måndag sedan till Åbo.

Alla dag både i uti försen,
och finne - det förtjusande.

Om målain på Österundom för
sagt att måla utan damöbeln,
Så bleve det utmärkt nått om
han satte 2 fina ränder rött
kring stolarna och på karmarna
samt på borden. Jag såg dylikt
i Tammefors, och det så bra
ut. Vill ni som ha och få så my-
cket främmande! Gjö! Bra att
2 äro us vägen! Halsa mine
älskade Hebban och Tösabitar
mere i Änita! Elsa och Tinni
äro ofta ihågkomna. Mikael
och halsa han en systers ung
man; han sitter på ^{den} stroskela och
bjöder till att förvira oss så godt
han kan. — Åh Olga! N. given ännu
Adjo, älskade Alla! Vi äro så
bä och önskar er det bästa.
Lofa.